

**รายงานการเดินทางพบปะสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
และติดตามความคืบหน้าโครงการ ๓G กับกรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ณ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ในวันพุธที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓**

คณะเดินทาง

๑. นายประสิทธิ์ โปธสฺรณ ๒. นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล ๓. นายวิทวัส บุญญสถิตย์ ๔. นายอนันต์ วรดิพิงศ์ ๕. นายจรัส จิ้งยั้งเรืองรุ่ง ๖. นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ๗. พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร ๘. นายเชียรช่วง กัลยาณมิตร ๙. พันตำรวจโท กันตวัฒน์ พงศ์สถาปตี ๑๐. นายถมยา แก้วประดิษฐ์ ๑๑. นางสาวนาพร ประยูวา ๑๒. นางวิไลลักษณ์ สกุลภักดี ๑๓. นายวรารุท ติระนันท์ ๑๔. นายฉกาจ วิสัย ๑๕. นายเดชาธร เกิดภาพิพัฒนา ๑๖. นางสาวเปรมจิตต์ ตันพิชัย ๑๗. นายปรีชา ไพรภักทรกุล ๑๘. นายพันธ์ศักดิ์ ศรีทรัพย์ ๑๙. นายพิทักษ์ วัจรวงูร ๒๐. นางณัฐภา วสุรัตน์ ๒๑. พลตรี ก้องพิทักษ์ วงศ์ดิธนรักษ์ ๒๒. นายอมรเทพ จิริฐิติเจริญ ๒๓. พันเอก พิเชษฐ คงศรี ๒๔. นายธีรรัตน์ จิ้งยั้งเรืองรุ่ง ๒๕. นายยุทธนา โปธสฺรณ ๒๖. นายธีรพงศ์ สังข์อินทร์	ประธานคณะกรรมการ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม เลขานุการคณะกรรมการ โฆษกคณะกรรมการ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการฯ ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการฯ เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ อนุกรรมการโทรคมนาคม อนุกรรมการโทรคมนาคม อนุกรรมการโทรคมนาคม อนุกรรมการโทรคมนาคม อนุกรรมการโทรคมนาคม อนุกรรมการโทรคมนาคม อนุกรรมการการสื่อสารสาธารณะ อนุกรรมการการสื่อสารสาธารณะ

๒๗. เอมอร์ จนิษฐ	อนุกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจฯ
๒๘. นายสิทธิชัย เครือวุฒิกุล	อนุกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจฯ
๒๙. นายประยุทธ์ อินทร์ตลาดชุม	อนุกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจฯ
๓๐. ว่าที่ร้อยตรี ปานเทพ ดีเนตร	อนุกรรมการพิจารณาการศึกษาเรื่องราวร้องทุกข์ฯ

คณะกรรมการได้เดินทางไปตามกำหนดการ สรุปได้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

คณะกรรมการ เดินทางถึงสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา โดยนายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ นายสุรนนท์ วงศ์วิทยกำจร พันเอก นที ศุกลรัตน์ และนายบัณฑิต สุภัควิช กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนความคืบหน้าโครงการ ๓G ตลอดจนสภาพปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขให้คณะกรรมการได้รับทราบ โดยสรุปได้ดังนี้

เดือนเมษายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการโครงการ ๓G โดยมอบหมายให้ กทช. ที่มีหน้าที่กำกับดูแลในด้านดังกล่าวเป็นประธาน โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการจากหลายภาคส่วน อาทิ ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษา สำนักงานอัยการสูงสุด องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานด้านความมั่นคง และเจ้าหน้าที่สำนักงาน คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ คณะกรรมการชุดดังกล่าวมีหน้าที่ศึกษาทบทวน และนำเสนอแนวทางการอนุญาตฯ และดำเนินการเพื่อเตรียมการอนุญาต ตลอดจนดำเนินการตาม กระบวนการอนุญาตดังกล่าว

จากนั้นในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุม กทช. ได้ให้ความเห็นชอบในเป้าหมายที่พึงประสงค์ในการอนุญาตฯ และวิสัยทัศน์ของ กทช. และกำหนดเป็นกรอบในการอนุญาต และคณะกรรมการโครงการ ๓G ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) และเสนอต่อ กทช. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการเปิดรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวเพื่อนำมาประมวลกำหนดเป็นแนวทางในการให้ใบอนุญาตต่อไป

ต่อมา เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ กทช. ได้มีการอนุมัติในหลักการไปเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา และในช่วงสัปดาห์นี้ สำนักงาน กทช. จะได้เผยแพร่ร่างสรุปข้อเสนอเทศ (Draft Information Memorandum) การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่านความถี่ ๑๙๒๐-๑๙๖๕ คู่กับ ๒๑๑๐-๒๑๕๕ MHz และร่างประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ IMT ย่าน ๒.๑ จากนั้น จะเปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในช่วงปลายเดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ และประมวลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อเสนอต่อ กทช. พิจารณาต่อไปในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยขั้นตอนกระบวนการให้อนุญาต สรุปได้ดังนี้

๑. การเตรียมการด้านกฎระเบียบ(Regulations Preparation)

- การจัดทำร่างหลักเกณฑ์การอนุญาตประกอบกิจการ
- การจัดทำร่างสรุข้อสนเทศ (IM)
- การประกาศหลักเกณฑ์การอนุญาตประกอบกิจการ

๒. การเชิญชวนเข้าร่วมการประมูล (Auction Invitation)

- การเผยแพร่ร่างสรุข้อสนเทศ (IM)
- การให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเข้าร่วมรับการอนุญาต (Public Information Session)

๓. การพิจารณาคูณสมบัติขั้นแรก (Pre-Qualification)

- การพิจารณาคูณสมบัติ
- การวางเงินหลักประกันสัญญา (Financial Guarantee)

๔. การฝึกอบรมเพื่อการประมูล (Auction Training)

- การอบรมผู้มีคุณสมบัติผ่านเข้าร่วมการประมูล (Bidder Information Session) และการจำลองการประมูล (Mock Auction)

๕. การประมูล (Auction Phase)

- ดำเนินการประมูล

๖. การให้ใบอนุญาต

- การชำระเงิน และการดำเนินการตามเงื่อนไขก่อนการประมูล
- การให้ใบอนุญาต

ในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้มีภาพที่ชัดเจน จึงมีการกำหนดวิสัยทัศน์ของ กทช. ในการให้อนุญาตประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ IMT ดังนี้

“กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของไทยเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคการแข่งขันเสรีเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง มีผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นทั้งแบบมีและไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ในระดับชาติและระดับภูมิภาค ร่วมมือและแข่งขันในการให้บริการในหลายลักษณะ พัฒนาเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมใหม่แบบก้าวกระโดด ทั้งบริการสื่อสารทางเสียง ข้อมูลและพหุสื่อ ผ่านเทคโนโลยีไร้สายความเร็วสูง เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับบริการที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทั่วถึง ทันสมัย หลากหลาย ในราคาเป็นธรรม

มีการจัดสรรและใช้ทรัพยากรสื่อสารที่จำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เท่าเทียม เพียงพอต่อการให้บริการเต็มศักยภาพของเทคโนโลยีและรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในอนาคต เพื่อประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น การพัฒนาเข้าสู่สังคมข้อมูลข่าวสาร และการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

องค์ประกอบในการให้อนุญาต

๑. คลื่นความถี่ที่จะให้อนุญาต
๒. จำนวนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
๓. วิธีการอนุญาต
๔. มูลค่าใบอนุญาต
๕. กระบวนการอนุญาต
๖. สิทธิ หน้าที่และเงื่อนไขในการอนุญาต

๑. คลื่นความถี่ที่จะให้อนุญาต

คลื่นความถี่ที่จะให้อนุญาตในครั้งนี้เป็นคลื่นความถี่ paired band ในช่วง ๑๙๒๐-๑๙๖๕ คู่กับ ๒๑๑๐-๒๑๕๕ MHz (FDD๑ – FDD๙) เป็นจำนวน ๒x๔๕ MHz ซึ่งเป็นไปตามประกาศ กทช. เรื่อง แผนความถี่วิทยุกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ IMT ย่านความถี่ ๑๙๒๐-๑๙๘๐/๒๑๑๐-๒๑๗๐ MHz และย่านความถี่วิทยุ ๒๐๑๐-๒๐๒๕ MHz (คลื่นความถี่ที่ครอบครองโดย บมจ.ทีโอที ช่วง ๑๙๖๕-๑๙๘๐/๒๑๕๕-๒๑๗๐ MHz (FDD๑๐ – FDD๑๒)

๒. จำนวนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่

การกำหนดจำนวนใบอนุญาตนั้น กทช. ได้พิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และนโยบาย ในการจัดสรรและใช้ทรัพยากรสื่อสารที่จำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียมกันสำหรับ ผู้ประกอบการทุกราย และเพียงพอต่อการให้บริการเต็มศักยภาพของเทคโนโลยีและรองรับการพัฒนา เทคโนโลยีใหม่ในอนาคต ทั้งนี้ กทช. พิจารณาเห็นว่าจำนวนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่เหมาะสม ควรเป็นจำนวน ๓ ใบอนุญาต

โดยขนาดของคลื่นความถี่ (bandwidth) แต่ละใบอนุญาตคือ ๒ x ๑๕ MHz เนื่องจาก สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ UMTS Forum ซึ่งผู้ประกอบการสามารถติดตั้งโครงข่ายแบบ ๓ layers (Pico , Micro ,Macro cells) ได้แบบสมบูรณ์ ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการลงทุนโครงข่าย โดยโครงข่ายสามารถ ให้บริการเต็มศักยภาพของเทคโนโลยีและรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในอนาคต ตลอดจนสามารถ รองรับปริมาณ Traffic ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนในอนาคตประกอบกับการรองรับปริมาณ Traffic ที่อาจเพิ่มขึ้นจากการมีผู้ประกอบการในลักษณะ Mobile Virtual Network Operators (MVNO) โดยสามารถ ให้บริการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั่วประเทศ (National License) กทช. ได้ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย ในลักษณะ MVNO ระดับท้องถิ่นและภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมีข้อกำหนดในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาต ต้องเผื่อโครงข่าย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ สำหรับผู้ให้บริการ MVNO รายใหม่

โดยในการพิจารณาจำนวนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้น กทช. ได้พิจารณาถึงความเหมาะสมตาม Business Models ว่าควรมีผู้ประกอบการในตลาดจำนวนเท่าใด(สำหรับช่วงคลื่น ความถี่ ๓G) โดยพิจารณาจากความต้องการ(Demand) รายได้เฉลี่ยต่อเลขหมาย/เดือน (Average Revenue Per User: ARPU) ค่าใช้จ่ายในการลงทุน/การประกอบการ (CAPEX ,OPEX, WACC)

โครงสร้างตลาดและค่าคลื่นความถี่ที่เหมาะสม โดย กทช.ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ราย (Inter Connect Communications(อังกฤษ), Chalmers University (สวีเดน) ,ENST (ฝรั่งเศส)) พิจารณา ซึ่งมีความเห็นพ้องตรงกันว่าในช่วงคลื่นความถี่ ๓G จำนวนผู้ประกอบการที่เหมาะสมจะอยู่ที่ ๔ ราย โดยมีผลตอบแทนการลงทุนและระยะเวลาการคืนทุนที่ยอมรับได้ คือ ผลตอบแทนการลงทุน(Internal Rate of Return: IRR) อยู่ที่ ๑๓.๑ - ๑๖.๗ เปอร์เซ็นต์ และระยะเวลาการคืนทุน อยู่ที่ประมาณ ๘ ปี ๙ เดือน - ๙ ปี ๙ เดือน

๓. วิธีการอนุญาต

กทช. พิจารณาเห็นว่าวิธีการประมูลเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยจะส่งผลให้มีการจัดสรรและใช้คลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ และกระบวนการมีความโปร่งใส ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขัน ทั้งนี้ การประมูลใบอนุญาตจะเปิดประมูลใบอนุญาตทุกใบอนุญาตพร้อมกัน และดำเนินการประมูลหลายรอบด้วยราคาที่สูงขึ้น (Simultaneous Multiple Round : SMR) โดย

๑) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ – สร้างการแข่งขันในตลาด ซึ่งเกิดจากการมีผู้ให้บริการมากมาย มิได้เป็นการสร้างการแข่งขันในการประมูลเพื่อให้ได้รับมูลค่าจากการประมูลสูงสุด

๒) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ – ผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าของคลื่นความถี่ดังกล่าวไว้สูงสุด(เห็นคุณค่าของคลื่นความถี่มากที่สุด) และจะพยายามใช้คลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๓) ส่งเสริมการแข่งขัน – สร้าง level playing field ทำให้ไม่มีข้อได้เปรียบเสียเปรียบในช่วงเวลาการเข้าตลาด สร้างฐานการให้บริการที่เท่าเทียม

๔) ความยอมรับ – เป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับและได้รับความนิยมในสากล

ทั้งนี้ จำนวนใบอนุญาตจะเป็น ๑ ใบ ๒ ใบ หรือ ๓ ใบนั้น จะใช้สูตร ดังนี้

จำนวนใบอนุญาต = ผู้ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติขั้นแรก (Pre-Qualification) – ๑

การประมูลลักษณะดังกล่าวจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันและจะได้ราคาใบอนุญาตที่สะท้อนมูลค่าของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ตลอดจนจะเป็นการสงวนไว้ซึ่งใบอนุญาตบางใบ ในกรณีที่มีการแข่งขันต่ำจะเป็นการเปิดโอกาสในการเตรียมตัวสำหรับการเข้ารับการอนุญาตในอนาคตของผู้ประกอบการรายใหม่

๔. มูลค่าใบอนุญาต

คณะกรรมการ ๓G ได้นำผลการศึกษาของสถาบันการศึกษาของไทย และที่ปรึกษาต่างๆ มาวิเคราะห์โดยมีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ช่วยวิเคราะห์เพิ่มเติมแล้วมีความเห็นว่าการศึกษาจากสถาบันต่างๆ มีหลักการที่สอดคล้องและอยู่ในระดับที่เหมาะสม ซึ่งคณะกรรมการได้นำมาวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้วเห็นว่าราคาเริ่มต้น (reserve prize) ควรเริ่มต้นที่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทสำหรับคลื่นความถี่ ๑๕ MHz ในระยะเวลาใบอนุญาต ๑๕ ปี โดยเศรษฐมิติ (Econometric Model) จะอยู่ที่ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลสถิติของการประมูลที่เกิดขึ้นในต่างประเทศแล้ว ควรกำหนดราคาเริ่มต้นในอัตราร้อยละ ๘๐ ของมูลค่าที่ควรจะเป็น เพราะจากสถิติการแข่งขันประมูลแล้ว ราคาสุดท้าย

จะเป็นจำนวนบวก ๒๐% จึงเห็นควรกำหนดราคาเริ่มต้นที่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามกฎหมาย เนื่องจากสะท้อนความมีจำกัดหรือความขาดแคลนของคลื่นความถี่ และเห็นว่าสภาพตลาดปัจจุบันอาจมีผู้เข้าร่วมประมูลไม่มากนัก ดังนั้นการกำหนดราคาเริ่มต้นในระดับที่ใกล้เคียงกับมูลค่าคลื่นความถี่ ก็จะช่วยให้ผู้ประมูลได้รับใบอนุญาตภายใต้ราคาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการถูกกล่าวหาว่าเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการรายเดิมหรือเป็นลักษณะส่วนลดค่าคลื่นความถี่

๕. กระบวนการอนุญาต

การพิจารณาคุณสมบัติเริ่มต้น

๕.๑ การมีสถานภาพทางกฎหมาย

• ก่อนประมูล

- เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด
- ไม่เป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

และเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยข้อห้ามการกระทำอื่นใดที่มีลักษณะครอบงำกิจการโดยบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย

- มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์การอนุญาตประกอบกิจการแบบที่สาม

• ก่อนรับใบอนุญาต

- ต้องแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด

• หลังรับใบอนุญาต

- ต้องจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ภายใน ๓ ปี ทั้งนี้เพื่อให้มีการกำกับดูแลที่เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส การมีฐานะที่มั่นคง ซึ่งก่อให้เกิดคุณประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการที่มีการใช้ทรัพยากรสื่อสารของชาติในการให้บริการแก่ประชาชนจำนวนมาก อีกทั้งเพื่อให้ประชาชนรายย่อยมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของในการประกอบกิจการดังกล่าวซึ่งใช้ทรัพยากรของชาติด้วย

๕.๒ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๕.๒.๑ ไม่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๑๙๒๐ - ๑๙๘๐ MHz

คู่กับ ๒๑๑๐ - ๒๑๗๐ MHz หรือต้องไม่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ในย่านดังกล่าว

๕.๒.๒ ไม่มีความเกี่ยวข้องกันและไม่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม

หรือเป็นผู้มีอำนาจควบคุมหรือถูกควบคุมหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือมีการถือหุ้นไขว้กับผู้อื่นคำขอรับใบอนุญาตรายอื่น เว้นแต่กรณีมีความสัมพันธ์ในลักษณะของการเป็นผู้ได้รับอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้การพิจารณาให้เป็นไปตามข้อกำหนดในประกาศ กทช. ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมและการถือหุ้นไขว้ในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

๕.๓ การวางหลักประกันสัญญา

● ก่อนประมูล

- วางหลักประกันสัญญา ๑๐% ของราคา reserve price
- รีบเงินประกัน > ถ้าไม่จ่ายค่าประมูลงวดแรก
 - > ไม่ปฏิบัติตามกฎการประมูล
 - > ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขไปการดำเนินการก่อนรับใบอนุญาต

● ก่อนรับใบอนุญาต

- จ่าย ๕๐% ของมูลค่าการประมูล ภายในระยะเวลา ๔๕ วัน
- นำส่งหนังสือค้ำประกันการชำระเงินค่าธรรมเนียมการประมูลในส่วนที่เหลือ

● หลังรับใบอนุญาต

- สิ้นสุดปีที่ ๒ จ่าย ๒๕%
- สิ้นสุดปีที่ ๓ จ่าย ๒๕%

ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ประกอบการมีศักยภาพทางการเงินในระดับหนึ่ง และไม่สร้างภาระทางการเงินเกินสมควร และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการในการลงทุนโครงข่ายให้เร็วยิ่งขึ้น

๕.๔ การดำเนินการก่อนการรับใบอนุญาต

● ก่อนประมูล

- ต้องรับรองตนเองว่า รับทราบและจะปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตอย่างเคร่งครัด

● ก่อนรับใบอนุญาต

- จัดส่งเอกสารแผนการลงทุนและแผนการจัดหาเงินทุนข้อมูลแสดงฐานะทางการเงินข้อมูลด้านเทคนิคและเทคโนโลยี ข้อมูลการให้บริการในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ภายใน ๔๕ วัน)

● หลังรับใบอนุญาต

- จัดส่งข้อมูลตามเงื่อนไขในการอนุญาตและประกาศ กทช.

๖. สิทธิ หน้าที่ และเงื่อนไขในการอนุญาต

๖.๑ ใบอนุญาตที่จะได้รับ

- ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๒.๑ GHz
- ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓

๖.๒ ขอบเขตกิจการที่ได้รับอนุญาต

- บริการโครงข่าย (Network Provider)
- บริการโทรคมนาคม (Service Provider)

บริการ ๓G ตาม IMT-2000 ครอบคลุม voice และ non voice ให้บริการทั้งแก่ผู้ใช้บริการ, MVNO (ขายส่งบริการ) และการเข้าใช้โครงข่ายและสิ่งอำนวยความสะดวก (facilities)

๖.๓ ระยะเวลาการอนุญาต ๑๕ ปี นับจากวันที่ได้รับใบอนุญาต เนื่องจาก

- เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว
- เพื่อให้ กทช. สามารถบริหารจัดการการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ที่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพโดยกำหนดให้ระยะเวลาใกล้เคียงกันทุกราย ทำให้สามารถนำคลื่นความถี่มาให้อนุญาตใหม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีในอนาคต
- ระยะเวลาการคืนทุนในการลงทุนบริการ ๓ G อยู่ที่ประมาณ ๙-๑๐ ปี

๖.๔ เงื่อนไข

- เงื่อนไขมาตรฐาน
- เงื่อนไขเฉพาะรายบริการ

๑) การติดตั้งโครงข่าย (roll out obligation)

- ความเร็วเฉลี่ย ๗๐๐ kbps
- สิ้นสุดปีที่ ๑ : เปิดให้บริการ
- สิ้นสุดปีที่ ๒ : ให้บริการครอบคลุมอย่างน้อยที่สุด ๕๐% ของประชากร
: ให้บริการครอบคลุมทุกจังหวัด
- สิ้นสุดปีที่ ๔ : ให้บริการครอบคลุมอย่างน้อยที่สุด ๘๐% ของประชากร
- เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคและกระตุ้นให้มีการสร้างโครงข่ายเพียงพอต่อการเข้าถึงบริการและเป็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม

๒) การเชื่อมต่อ (open wireless Access)

๒.๑) MVNO

- กทช. ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อยในลักษณะ MVNO ระดับท้องถิ่นและภูมิภาคทั่วประเทศ
- ประกันการมีโครงข่ายเพียงพอรองรับปริมาณ traffic ของ MVNO

๒.๒) Infrastructure Sharing

- Passive elements (อาคารสถานที่ หรือเสา)
- Active elements (โครงข่าย)
- กทช. จะประกาศใช้ก่อนที่จะมีการเริ่มต้นประมูล เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับรู้เงื่อนไข และสามารถปรับตัวได้ในอนาคต

๒.๓) National Roaming

- ๓G ไป ๓G : เป็นไปตามการเจรจาตกลง
- ๓G ไป ๒G : บังคับ ๒G ต้องเปิด Roaming โดยกำหนด Time limit
- ๒G ไป ๓G : ไม่อนุญาตเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาจากสัญญาความร่วมมือกัน
ถ้าจะ Roaming ต้องขออนุญาต MVNO

๓) การแยกบัญชี (Accounting Separation)

- เพื่อกำกับดูแลและตรวจสอบผู้ให้บริการไม่ให้มีพฤติกรรมกีดกัน การแข่งขัน เช่น การอุดหนุนไขว้บริการ (Cross subsidization) การเลือกปฏิบัติด้านราคา (Price Discrimination) การกำหนดราคาไม่เป็นธรรมและไม่สะท้อนต้นทุนที่เหมาะสม และเป็นการเสริมสร้างความโปร่งใส (Transparency) รวมทั้งยังสามารถติดตามการลงทุนและอัตราการใช้งานของผู้บริโภคได้
- ช่วยป้องกันและตรวจสอบปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการชำระส่วนแบ่งรายได้ภายใต้สัญญาร่วมการงาน สำหรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๒G

๔) ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ภายใต้สัญญาร่วมการงาน

- ผู้รับใบอนุญาตที่เป็นผู้อยู่ภายใต้สัญญาร่วมการงานในการ ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทย หรือผู้อยู่ภายใต้ สัญญาร่วมการงานที่เกี่ยวข้องกับผู้รับใบอนุญาตจะต้องยุติการ ประกอบธุรกิจอยู่ภายใต้สัญญาร่วมการงาน เมื่อสิ้นสุด ระยะเวลาของสัญญาร่วมการงานดังกล่าว

๕) การจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

- ภายหลังจากได้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตรายใดที่มีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะต้องดำเนินการจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายในระยะเวลา ๓ ปี

๖) การส่งเสริมผู้ประกอบการในประเทศ

- มีการสร้างแรงจูงใจเพื่อสนับสนุนเพื่อผู้ประกอบการในประเทศ โดยนำมาหักค่าธรรมเนียม USO ได้

นอกจากนี้ยังมีข้อกำหนดอื่น ๆ อาทิ

- ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคม (corporate Social Responsibility : CSR) ขององค์กรโดยเฉพาะเรื่องขยะอิเล็กทรอนิกส์ สุขภาพของผู้ใช้บริการ และการจัดทำ แผนความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

- ผู้รับใบอนุญาตต้องสนับสนุนภารกิจของ กทช. ในการให้บริการโทรคมนาคมเพื่อสังคม ตามที่ กทช. กำหนดต่อไปโดยเฉพาะในเรื่องการจัดให้มีบริการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมสาธารณะและ บริการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ แก่ผู้มีรายได้น้อย คนพิการ เด็ก คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

จากนั้น ที่ประชุมได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยสรุปดังนี้

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ กล่าวว่าคณะกรรมการมีความมั่นใจว่าการให้ใบอนุญาต ๓G จะสามารถดำเนินการได้ภายในเดือนกันยายน และจะเห็นได้ว่ากระแสข่าวจากสื่อต่าง ๆ มีความเชื่อถือพอสมควรว่าการให้ใบอนุญาตจะเกิดขึ้นตามกำหนด นอกจากนี้หุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในด้านโทรคมนาคมก็ปรับตัวขึ้นขาขึ้นรับกับการดำเนินการของ กทช. ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสังคมเกิดความเชื่อมั่น ทั้งนี้การสนับสนุนจากคณะกรรมการเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ซึ่งคณะกรรมการ กทช. น้อมรับความคิดเห็นของคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติต่อไป

นายวิฑูรย์ บุญญสทธิชัย รองประธานคณะกรรมการคนที่สอง มีคำถามว่าการดำเนินการให้ใบอนุญาต ๓G ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ (พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ) หรือไม่ เพราะถ้าต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ กทช. ไม่ได้มีการดำเนินการให้ถูกต้องแล้ว ถ้ามีผู้ฟ้องไปยังศาลปกครองก็จะส่งผลให้การดำเนินโครงการ ๓G ต้องสะดุดและล่าช้าออกไป

นายสุรพันธ์ วงศ์วิทยกำจร กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงว่ามีความมั่นใจว่าไม่ต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ เพราะรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้คลื่นความถี่สามารถจัดสรรให้เอกชนและประชาชนได้ ซึ่งปัจจุบันไม่ใช่ระบบสัมปทานเหมือนอดีตที่ผ่านมา แต่เป็นระบบใบอนุญาต โดยมีคณะกรรมการ กทช. เป็นผู้อนุญาตให้ประกอบกิจการ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญรองรับไว้แล้วก็ไม่ต้องใช้ พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ กล่าวเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันต้องพิจารณาเป็น ๒ ระดับ คือ ๑) ระดับองค์กรกำกับดูแล และ ๒) ระดับผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ในอดีตการกำกับดูแลกับการประกอบกิจการเป็นหน่วยงานเดียวกัน เช่น องค์การโทรศัพท์หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพราะฉะนั้นการนำความถี่ไปให้ผู้อื่นใช้เป็นระดับของการประกอบกิจการ กล่าวคือผู้อื่นเป็นผู้ใช้ทรัพย์สินขององค์การโทรศัพท์แต่ในปัจจุบันนี้ กทช. ไม่ใช่ผู้ประกอบการ แต่เป็นองค์กรกำกับดูแล ซึ่งการอนุญาตให้เอกชนใช้คลื่นความถี่ไม่ใช่การที่เอกชนมาร่วมใช้คลื่นความถี่กับ กทช. และ กทช. ก็ไม่สามารถประกอบกิจการเองได้ ดังนั้นจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ของ พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ นอกจากนี้ หน่วยงานเจ้าของโครงการตาม พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ คือ กระทรวง ทบวง กรม ในการขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ซึ่ง กทช. ไม่ใช่ กระทรวง ทบวง กรม จึงไม่ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี อีกทั้งหาก กทช. ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว กทช. ก็จะไม่ใช่องค์กรอิสระอีกต่อไป และที่ผ่านมาการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการแบบที่ ๓ ซึ่งมูลค่าเกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท มีมากกว่า ๑๐ ใบอนุญาต ซึ่งถ้าผิดกฎหมาย ก็จะผิดกฎหมายกันมา ๔-๕ ปีแล้ว

นายประสิทธิ์ โพรสุธน ประธานคณะกรรมการกิจการ กล่าวว่าประเด็นนี้ ไม่น่ากังวลใจ เพราะมีฉันทันประเทศจะเกิดความวุ่นวายอย่างมาก จากการให้อนุญาตที่ผ่านมาโดยไม่ได้ดำเนินการตาม พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ

นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล รองประธานคณะกรรมการคนที่หนึ่ง กล่าวชื่นชม กทช. ที่ได้ดำเนินการตามความประสงค์ของคณะกรรมการและประชาชน และมีคำถามต่อ กทช. ดังนี้

- ๑) การดำเนินการ ๓G ของ กทช. มีจุดอ่อนหรือไม่อย่างไร
- ๒) ตามสัญญาสัมปทานนั้น บริษัทเอกชนต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ให้สัมปทานตลอดอายุ สัมปทานเป็นจำนวนหลายแสนล้านบาท ประกอบกับคณะกรรมการได้มีการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ใบอนุญาต ๓G ทั่วภูมิภาค ซึ่งมีความเห็นพ้องต้องกันว่าควรมีการให้ใบอนุญาต ๓G โดยเร็ว และควรจะต้องมีรายได้ให้ประเทศชาติเต็มเม็ดเต็มหน่วยในฐานะที่คลื่นความถี่เป็นสมบัติของชาติ ดังนั้นเหตุใด กทช. จึงกำหนดมูลค่าเริ่มต้นเพียง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งที่ปรากฏข่าวต่อสังคมว่าบริษัทเอกชนยินดีสู้ราคาไปถึง ๒-๓ หมื่นล้านบาท

นายสิงห์ชัย หุ่นทอง โฆษกคณะกรรมการ มีข้อสังเกตว่าการตั้งราคาประมูลทั่วไป จะตั้งราคาไว้สูง ดังนั้นการประมูล ๓G ควรตั้งราคาเริ่มต้นการประมูลสูงแล้วกำหนดอัตราคิดค่าบริการสำหรับผู้ให้บริการ น่าจะดีกว่าการตั้งราคาประมูลไว้ต่ำ

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงดังนี้

- ๑) ขณะนี้ยังมองไม่เห็นจุดอ่อนของการดำเนินการ แต่ก็จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องมีคำตอบสำหรับทุกคำถาม
- ๒) Model ที่ใช้การคิดมูลค่าคลื่นความถี่นั้น เป็น Model ที่ใช้มาแล้ว ๖๙ ประเทศ ๑๗๐ ใบอนุญาต และมุมมองของแต่ละคนในมูลค่าคลื่นความถี่ก็แตกต่างกัน บางคนอาจมองว่าราคา ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นราคาที่สูง บางคนอาจมองว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นราคาที่ต่ำ เพราะฉะนั้น การกำหนดราคาจึงต้องมีที่มาที่ไปและเป็นการศึกษาของที่ปรึกษาระดับโลกถึง ๔ ราย และได้นำผลศึกษานั้นมาให้ NIDA ทำการศึกษาเพิ่มเติม และจบลงที่ราคา ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยการวิเคราะห์ของอาจารย์ เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้น กทช. มีความมั่นใจว่าราคานี้เป็นราคาที่เหมาะสมจากการคำนวณด้วยหลักการและวิธีการที่ถูกต้อง นอกจากนี้การกำหนดราคาตั้งต้นการประมูลตามอำเภอใจนั้น อาจผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ (พ.ร.บ.ฮั้วฯ) เพราะเป็นการกีดกันผู้ประกอบการบางรายเข้าสู่การแข่งขัน ดังนั้นจึงสามารถตอบสนองสังคมได้ว่าการกำหนดราคาตั้งต้นไม่ได้เป็นการกีดกันผู้ประกอบการบางราย เพราะได้กำหนดราคาจากพื้นฐานมูลค่าคลื่นความถี่อย่างแท้จริง

นายประสิทธิ์ โพรสุธน ประธานคณะกรรมการ ตั้งข้อสังเกตว่าการวิเคราะห์ของ NIDA ตั้งอยู่บนพื้นฐานว่า “ทำอะไรจึงจะให้ฟรี” ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานว่า “ราคาควรเป็นเท่าไร” ส่วนการศึกษาของ TDRI ก็เป็นราคาที่สูงเกินไป หากจุดมาตรฐานไม่ได้

ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงความต้องการของผู้ลงทุน เพราะในขณะที่ผู้ลงทุน (AIS) บอกกับสังคมว่า ยินดีสู้ราคาแม้ว่าราคาสูงหลายหมื่นล้านบาท แต่ กทช. ตั้งราคาเพียง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ประเด็นนี้ก็ยากที่จะอธิบายแก่สังคม

โดยสภาพการณ์ในปัจจุบันแล้ว ผู้ประกอบการทั้ง ๓-๔ ราย ในตลาดนั้นมีความรู้จักคุ้นเคยกันทั้งหมด การสู้ราคาประมูลอาจเป็นไปได้โดยรู้เห็นเป็นใจกัน ดังนั้นการตั้งราคาไว้ต่ำอาจถูกครหาได้ จึงควรตั้งราคาให้สูงขึ้นแล้วให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแบ่งจ่าย ๒๕% เป็นเวลา ๔ ปี ส่วนเรื่องการกีดกันทางการค้านั้นไม่เป็นปัญหา เพราะการตั้งราคาสูงเป็นผลดีต่อประเทศ

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงว่าสิ่งที่ กทช. จะต้องอธิบาย ไม่ใช่เพียงอธิบายให้แก่ผู้ประกอบการรายเดียว หรืออธิบายเพียงว่าต้องได้จำนวนเงินมากที่สุด ซึ่งถ้ากำหนดราคาสูงตามอำเภอใจ ก็อาจถูกฟ้องศาลปกครองเพราะเป็นการกีดกันผู้ประกอบการ และถ้ากำหนดราคาสูงจนมีผู้เข้าประมูลเพียงรายเดียว ก็จะเป็นไปตาม N-๑ คือไม่มีใครได้ใบอนุญาตเลย ซึ่งจะส่งผลเสียต่อประเทศ แต่อย่างไรก็จะขอรับข้อสังเกตของคณะกรรมการไปพิจารณา และจะนำไปสู่การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อไป

คณะกรรมการขอให้ กทช. พิจารณากำหนดเงื่อนไขให้มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงใช้ฟรีในโรงเรียนที่ห่างไกล และจัดโครงการประกวด E-learning สำหรับเนื้อหาวิชาเรียนชั้นมัธยม

นายสุรพันธ์ วงศ์วิทยกำจร กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงดังนี้

๑) ขณะนี้ กทช. กำลังทำงานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพราะกฎหมายกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการตั้งกองทุนเพื่อจัดทำเทคโนโลยีทางการศึกษา โดย กทช. ต้องนำรายได้ส่วนหนึ่งมอบให้กระทรวงศึกษาธิการ แต่จวบจนปัจจุบันผ่านมา ๕ ปีแล้ว กระทรวงศึกษาฯ ยังไม่ตั้งกองทุนดังกล่าว กทช. จึงต้องนำเงินส่วนดังกล่าวส่งคืนรัฐบาลทุกปี อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนปัจจุบันกำลังจะตั้งกองทุนดังกล่าวแล้ว

๒) กระทรวงศึกษาธิการกำลังรวบรวมเนื้อหาทางการศึกษาต่างๆ ไว้ในระบบเดียวกัน และเมื่อมี ๓G ก็จะเป็นส่วนเชื่อมโยงสำหรับโรงเรียนได้

๓) อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ความเร็วสูงจะอยู่ในประกาศของ USO ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งถ้าแล้วเสร็จเมื่อใด ก็จะนำเรียนคณะกรรมการให้ทราบต่อไป

นางวิไลลักษณ์ สกุณภักดี เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ มีคำถามดังนี้

๑) ราคาตั้งต้น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดจากฐานอะไร

๒) เหตุใดต้องแบ่งจ่ายค่าใบอนุญาต เป็น ๕๐% ในปีแรก และ ๒๕% ในปีที่ ๒ และ ๓ ทั้งที่ราคาค่าใบอนุญาตเป็นราคาที่ต่ำอยู่แล้ว

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงดังนี้

๑) ราคาตั้งต้นดังกล่าวมีที่มาจากหลายฐาน อาทิ รายได้ประชากร การลงทุนโครงสร้าง การบำรุงรักษาโครงข่าย รวมถึงสถิติย้อนหลังหลายปีของประเทศไทย ค่าเฉลี่ยของทั่วโลกที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เป็นต้น

๒) การกำหนดให้จ่ายค่าใบอนุญาต ๕๐% ในปีแรก และ ๒๕% ในปีที่ ๒ และ ๓ นั้น ไม่ได้กำหนดจากราคาตั้งต้น แต่เป็นการกำหนดจากราคาสุดท้ายของการประมูล ซึ่งไม่อาจรู้ได้ว่าท้ายที่สุดจะมีมูลค่าเท่าใด ซึ่งถ้ากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจ่าย ๑๐๐% ในคราวเดียวกัน ผู้ให้บริการก็อาจไม่มีเงินสำหรับลงทุนโครงข่ายให้เป็นไปตาม Roll-out plan ได้ ดังนั้นการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจ่ายตามสัดส่วนที่กำหนด ก็เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตนำเงินไปลงทุนโครงข่ายต่อไป

นายอนันต์ วรดิพิงศ์ รองประธานคณะกรรมการคนที่สาม กล่าวชื่นชมการทำงานของ กทช. และขอให้อย่าหวั่นไหวต่อสิ่งใดเพื่อให้การดำเนินการสำเร็จลุล่วงต่อไป โดยมีข้อคิดเห็นดังนี้

๑) กทช. ต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนว่าเมื่อเกิด ๓G แล้ว ประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์โดย กทช. เอง ผู้ทำวิจัย หรือผู้อื่น

๒) กทช. ต้องช่วยคิดและประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ของ ๓G ที่มีต่อบริการภาครัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้บริการสาธารณะดังกล่าวเกิดประโยชน์ต่อประชาชน

๓) อุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ๓G จะมีแนวทางการพัฒนาต่อไปอย่างไร อาทิ Content อุปกรณ์ Application เป็นต้น ซึ่งในยุคนี้สอดคล้องกับไทยเข้มแข็ง รัฐบาลเป็นกังวลมากในเรื่องผู้ลงทุน เพราะสภาพการเมืองที่ผ่านมานักลงทุนหายไปจากประเทศไทยพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน เพราะฉะนั้นการลงทุนโครงการใหม่ๆ ในประเทศมีน้อย จึงควรใช้โอกาสนี้แสดงให้เห็นว่าสามารถลงทุนในประเทศไทยได้

๔) การจัดสรรคลื่นความถี่ ๓G เป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ซึ่ง กทช. ต้องให้ใบอนุญาตจึงไม่เป็นการร่วมลงทุน ตาม พ.ร.บ.ร่วมทุนฯ อย่างชัดเจน

๕) ควรเน้นประโยชน์ที่ TOT และ CAT จะได้รับจาก infrastructure sharing เพื่อให้เป็นรายได้หลักของทั้ง ๒ องค์กร

๖) ถ้ากำหนดราคาประมูลสูงเกินไป กทช. ก็มีความกังวลว่าอาจเป็นการกีดกันผู้ประกอบการบางราย แต่ถ้ากำหนดราคาต่ำเกินไปก็ไม่เหมาะสม ดังนั้น กทช. ต้องพิจารณาในประเด็นนี้อย่างรอบคอบ

๗) ควรกำหนดให้มีอินเตอร์เน็ตความเร็วสูงในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งอาจไม่ต้องทุกโรงเรียน เพราะกระทรวงศึกษาธิการก็มีการกระจายด้วยส่วนหนึ่ง แต่จะต้องมีอินเตอร์เน็ตความเร็วสูงในโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล การลากสายไปไม่ถึง ซึ่งมีไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ โรงเรียน

พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ มีข้อเสนอว่า

๑) กทช. ควร มีการศึกษาถึงความล้มเหลวของการประมูลของประเทศอื่น ๆ เพราะมีถึง ๘๐% ที่ประสบความสำเร็จโดยใช้วิธี Beauty Contest

๒) การประมูลนั้นควรคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นที่ตั้ง โดยเฉพาะคนจนซึ่งมีมากกว่าคนรวย และต้องกระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างรวดเร็ว เพื่อสนับสนุนด้านการเกษตร การศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

๓) ขอให้คำนึงถึงความมั่นคงของชาติด้วย และควรมีการป้องกันบริษัทนอกมีต่างชาติเข้ามาประมูล เพราะเป็นสิ่งอันตรายสำหรับความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากบริษัทที่ได้ใบอนุญาตอาจจะล่วงรู้ความลับต่างๆ ของประเทศได้

นายจรัส จิ้งยี่งเรื่องรุ่ง เลขานุการคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) จากเงื่อนไขการอนุญาตที่กำหนดให้บริการครอบคลุมอย่างน้อย ๘๐% ของประชากรเมื่อสิ้นสุดปีที่ ๔ นั้น เมื่อพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นว่าส่วนที่เหลือ ๒๐% คือประมาณ ๑๐ กว่าล้านคนซึ่งไม่มีโอกาสได้ใช้ ๓G เพราะนักลงทุนจะลงทุนในพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงประชากร ๒๐% ซึ่งเป็นผู้มีรายได้น้อยไม่มีโอกาสได้ใช้ Land line ให้ได้รับบริการนี้ด้วย

๒) มีความเป็นไปได้หรือไม่ ที่จะให้มีการผสมผสานกันระหว่างค่าธรรมเนียมใบอนุญาตกับส่วนแบ่งรายได้ เช่น ระยะเวลาการคืนทุนในการลงทุนบริการ ๓G อยู่ที่ประมาณ ๑๐ ปี ก็อาจกำหนดให้ปีที่ ๑๑-๑๕ ให้จ่ายเป็นส่วนแบ่งรายได้ ทั้งนี้เพราะแม้ค่าใบอนุญาตจะมีราคาต่ำ แต่ก็จะมีเงินส่วนแบ่งรายได้ในอนาคตเข้าสู่รัฐ

นายเชียรช่วง กัลยาณมิตร ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า

๑) การให้บริการลักษณะการขายส่ง (MVNO) นั้น อาจเกิดการจับเสือมือเปล่า เพราะผู้ที่ประมูลได้ก็จะขายส่งให้แก่บริษัทลูกของตน แล้วสุดท้ายบริษัท MVNO ก็จะไปคิดค่าบริการในอัตราที่สูงจากประชาชน โดยสามารถปิดบัง กทช. ได้ ซึ่งไม่สามารถเรียกเก็บเงินหรือตรวจสอบบริษัทลูกได้ ดังเช่นตัวอย่างโมเดลของช่อง ๓ เพราะฉะนั้นการแยกบัญชีจะไม่มีประโยชน์เลย

๒) ประเทศไทยมีความแตกต่างจากต่างประเทศ ซึ่งวิธีการประมูลไม่น่าจะดีที่สุดสำหรับประเทศไทย ประเทศไทยควรจะต้องใช้วิธี Beauty Contest เพื่อพิจารณาตัดสินประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจาก ๓G ด้วย เช่น ประเทศเวียดนามที่นำ ๓G มาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น แล้วให้ in band migration ๒G เพื่อให้บริการอื่นๆ

นายสุรนนท์ วงศ์วิทย์กำจร กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงดังนี้

๑) แต่ละประเทศจะมี Business Model แตกต่างกันไป ไม่มีประเทศใดเหมือนกัน เพราะแต่ละประเทศจะมีสภาพแวดล้อม มีแนวความคิดแตกต่างกัน ซึ่งในประเทศไทยที่ผ่านมาการใช้ Beauty Contest กับโครงการใหญ่ๆ มักเกิดปัญหาทั้งสิ้น

๒) การกำหนดราคาของการประมูลนั้น เป็นราคาที่ กทช. คำนวณขึ้นจากตัวแปรหลายประการ ซึ่ง กทช. ก็พยายามดำเนินการบนหลักการความโปร่งใสและสามารถอธิบายได้ แต่ทั้งนี้ข้อสังเกตข้อแนะนำต่างๆ ของคณะกรรมการนั้น กทช. ก็จะต้องนำกลับไปทบทวนอีกครั้ง

๓) กทช. ไม่เพียงแต่คิดว่า “เมื่อมี ๓G แล้วประชาชนจะได้อะไร” แต่ กทช. คิดว่าไปถึงว่า “เมื่อมี ๓G แล้ว ประชาชนจะได้อะไรที่ดี” ซึ่งขณะนี้ กทช. ได้มีการประสานกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม ว่าข้อมูลที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและแรงนั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่ดี

๔) กทช. มีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ โดยในอีก ๕ ปีข้างหน้า จะต้องล้ำหน้าประเทศต่าง ๆ ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็น สิงคโปร์ มาเลเซีย ออสเตรเลีย เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งใบอนุญาต ๓G ก็เป็นเพียงกลไกหนึ่งเท่านั้น เพราะยังมีอีกหลายเรื่องที่จะต้องดำเนินการต่อไป โดยจะดูแลประโยชน์ ของประเทศชาติให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

นายอนันต์ วรดิพิงศ์ รองประธานคณะกรรมการคนที่สาม อธิบายว่ากรณีช่อง ๓ จะไม่เหมือนกับ MVNO โดยช่อง ๓ รับสัญญาสัมปทานจาก อสมท. ซึ่งช่อง ๓ มีหน้าที่ในการสร้างระบบ ออกอากาศโทรทัศน์โดยได้รับเป็นค่าเช่าเวลาออกอากาศ ต่อมาช่อง ๓ ได้ตั้งบริษัท BEC WORLD ขึ้น ทำหน้าที่หารายการมาออกอากาศโดยเช่าเวลาจากช่อง ๓ เพราะฉะนั้นระบบธุรกิจจะไม่เหมือน MVNO MVNO เป็นการให้โอกาสผู้ให้บริการรายเล็ก ซึ่งก็เป็นแนวทางที่ดีที่จะสนับสนุน อุตสาหกรรม เพราะรายเล็กคงไม่มีเงินมาประมูล และ กทช. ได้มีคำสั่งหรือประกาศห้าม บริษัท MVNO เป็นบริษัทเดียวกันกับบริษัทผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อป้องกันการผูกขาดแล้ว

ในประเด็นที่ว่าถ้าราคาประมูลสูง ผู้ให้บริการก็อาจจะคิดค่าบริการจากประชาชนในอัตราสูง นั้น กทช. ได้คำนึงถึงค่าบริการที่ประชาชนจะต้องชำระหรือไม่

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงดังนี้

๑) ก่อนที่ผู้ให้บริการจะได้รับใบอนุญาตนั้น จะต้องปฏิบัติตามประกาศของ กทช. อีกจำนวนมาก ซึ่งในเรื่องค่าบริการก็ได้มีประกาศของ กทช. แล้ว นอกจากนี้ยังจะมีการลดเพดานราคา ตามลำดับเวลาและต้นทุนที่ กทช. ได้คำนวณไว้

๒) MVNO เป็นแนวนโยบายที่สำคัญของการให้ใบอนุญาตครั้งนี้ โดยมีการกำหนดว่า MVNO จะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับใบอนุญาต และ กทช. ได้มีประกาศฉบับใหม่ ซึ่งสามารถ ตรวจสอบผู้ถือหุ้นได้ถึง ๓ ระดับ เป็นการตรวจสอบยิ่งกว่าตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นการนอมินีจะทำได้ยาก MVNO จึงเป็นช่องทางของผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าประมูลให้ได้รับความเป็นธรรม เพื่อเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง ซึ่งจะเป็นการพัฒนาผู้ประกอบการไทยไปตามลำดับ และ กทช. หวังว่าเมื่อถึงการออกใบอนุญาต ๔ G ในครั้งต่อไป บริษัท MVNO นี้จะมีโอกาสได้เป็นเจ้าของโครงข่าย ซึ่งเป็นการส่งเสริมผู้ให้บริการของไทย

๓) กทช. ได้มีการคำนึงในเรื่องความมั่นคงในหลายรูปแบบ อาทิ การเข้าใช้โครงข่าย ที่มีอยู่แล้ว โดยเฉพาะโครงข่ายของหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงบังคับให้เข้าใช้ Core network ระหว่างจังหวัด และระหว่างภูมิภาคด้วย ดังนั้นไม่ว่าจะส่งข้อมูลอะไรก็ตามจะต้องผ่านโครงข่ายหลักซึ่งท้ายที่สุดก็จะ กลายเป็นโครงข่ายแห่งชาติ จึงเป็นการรับประกันถึงความมั่นคงของประเทศในวันข้างหน้าต่อไป

นายประยุทธ์ อินทร์ตลาดชุม อนุกรรมการ มีข้อสังเกตว่า

๑) บริษัทให้บริการโทรคมนาคมในตลาดของประเทศไทยส่วนใหญ่ เป็นนอมินีต่างชาติ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบ และถ้าประมูลแล้วบริษัทใดบริษัทหนึ่งได้รับใบอนุญาตอาจทำให้บริษัทที่ไม่ได้ใบอนุญาตมีการร้องเรียนและขูดค้ายบริษัทที่ได้ใบอนุญาต ก็จะเกิดปัญหาตามมาได้

๒) หลักการ “การแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม” แต่การกำหนดห้ามนิติบุคคลต่างตัวเข้าร่วมประมูล จะเป็นการขัดแย้งกันกับหลักการดังกล่าวหรือไม่

๓) การกำหนดให้บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ภายใน ๓ ปีนั้น ถ้าผลประกอบการขาดทุน ผู้ลงทุนอาจทิ้งบริษัท เหมือนเช่นตัวอย่างของ IBC UBC และ TRUE

พันเอก นที ศุกลรัตน์ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงดังนี้

๑) การลงทุนของต่างตัวนั้นต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการประกอบกิจการประเภทที่สาม จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างตัว และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยข้อห้ามการกระทำอื่นใดที่มีลักษณะครอบงำกิจการโดยบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย ที่คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดโดยอาศัยมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๔ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าว กทช. ยังไม่ได้ประกาศ แต่เตรียมพร้อมไว้เมื่อมีความจำเป็นในวันข้างหน้า

๒) เนื่องจากสิ้นความถี่เป็นสมบัติของคนไทยทุกคน การตรวจสอบของบริษัทมหาชน จำกัด และการอยู่ในตลาดหลักทรัพย์จะมีการตรวจสอบที่เข้มข้นขึ้น ซึ่งการใช้ทรัพยากรของสาธารณะ จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบที่เข้มข้นมากกว่าปกติ และคณะกรรมการ กทช. ได้มีการทำข้อตกลงกับตลาดหลักทรัพย์ว่ากิจการที่เป็นสาธารณูปโภคสามารถจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องมีผลกำไร ๓ ปีติดต่อกันจึงจะจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ทั้งนี้เพื่อความโปร่งใสเป็นธรรม และเพื่อการใช้ทรัพยากรสาธารณะซึ่งเป็นของคนไทยทุกคนอย่างมีประสิทธิภาพ

นายอนันต์ วรดิพิงศ์ รองประธานคณะกรรมการคนที่สาม ได้สรุปประเด็นการพบปะสนทนาของคณะกรรมการกักรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ดังนี้

๑) คณะกรรมการขอชื่นชมแผนงานการดำเนินการของ กทช. ที่ออกมา ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะสำเร็จลุล่วงได้ก่อนเดือนกันยายน

๒) คณะกรรมการเห็นว่าควรกำหนดราคาประมูลสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่ง กทช. จะรับไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๓) มีความเห็นร่วมกันในเรื่องการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน (Infrastructure sharing)

๔) การกำหนดให้มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในโรงเรียนที่ห่างไกล ซึ่ง กทช. พิจารณา กำหนดไว้ในแผนอยู่แล้ว

๕) ควรประชาสัมพันธ์ให้เห็นว่าประชาชน การบริการสาธารณะ และอุตสาหกรรม ได้ประโยชน์อย่างไรจากการให้ใบอนุญาต ๓G

๖) ผู้ประมูลต้องเป็นนิติบุคคลไทยตามที่กฎหมายกำหนด

ภาพกิจกรรม

